

هزینه‌های اجتماعی است که وقتی از این فناوری و زیرساخت‌ها استفاده می‌کنیم خیلی از سردرگمی‌ها حذف می‌شود.

درآمدهای نقد مصوب در سال جاری شهرداری مشهد ۲ هزار و ۴۰ میلیارد تومان است که باید از مردم وصول کنیم، غالب این بودجه از متولیان صنعت ساختمان و همچنین از عوارض نوسازی، عمران شهری و صنعتی است، در گذشته مردم وقتی مراجعه می‌کردند که پایان کار، پروانه یا استعلام انتقال ملکش را دریافت بکنند، یک فیش می‌دادیم که بایستی به بانک مراجعه و پرداخت حضوری می‌داشتند اما الان هیچ‌ارباب رجوع ما نیاز به مراجعه به بانک ندارد.

مناطق، نواحی و دفاتر مهندسی ما به pc pos مجهز شده‌اند که به محض استفاده، آنلاین تأییدیه‌اش می‌آید و همان‌جا پاسخ می‌دهیم؛ با همین کار چقدر ایاب و ذهاب درون شهری و وقت ارجاع رجوع را مدیریت کردیم، رضایتشان هم افزایش یافته است، عوارض خودرویی هم همین‌گونه بود اما الان با استفاده از فناوری این فیش از طریق همه درگاه‌های الکترونیکی قابل دریافت است، تلفن، موبایل، اینترنت و تمام دستگاه‌های POS و ATM.

حتی شهروندان مشهودی می‌تواند وارد سامانه شده و پولش را پرداخت کند اما بر چسب را خودمان برایش می‌فرستیم؛ اگر وارد سامانه شد و اطلاعات خودرویش نبود، خودش می‌تواند خود اظهار را وارد کند، عوارض را پرداخت کند و بر چسب برایش ارسال می‌شود یا کسی که به شهرداری بدهی نوسازی دارد، مثلاً صد هزار تومان است اما ۵۰ هزار تومان بیشتر ندارد، از طریق اینترنت می‌تواند همان مبلغی را که دارد، پرداخت کند، باقی‌اش در بدهکاری‌اش ثبت می‌شود.

همچنین سیستم مالی‌مان را با شهرداری و مسکن مرتبط کردیم، هرکسی روی پرونده ملکش اتفاقی بیفتد، اثرش بر سیستم مالی ما مشخص می‌شود؛ لینک همین دو سیستم باعث شده است که ۳۰ درصد خدمات حسابداری‌مان کاهش پیدا کند، همین‌ها مصادیقی از سیاست‌های اقتصاد مقاومتی است.

بین منابع و نیازهایمان توازن برقرار نیست و نیازهای ما بیشتر از منابع است، در اتاق‌های تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی است که نسبت به این نیازها برنامه‌ریزی می‌شود؛ اگر آنجا شبکه‌ای از نیازها و مسائل درست شناخته و اولویت‌بندی نشده باشد، ای‌بسا ما هزینه‌هایی می‌کنیم که نیاز اول مردم نیست، این سیاست‌های اقتصادی مقاومتی تطبیق ندارد

دستورالعمل یا پروتکلی برای بدنه داخلی شهرداری دارید که مدیریت مصرف را انجام بدهد؟ البته هنوز پاسخ این سؤال را نگرفتیم که مدیریت مصرف در خود شهرداری چگونه است؟

شهرداری یک مجموعه وظایف متنوع و ریزودرشت دارد و لایه‌بندی ساختاری زیادی دارد، آنچه گفتیم به این معنی نیست که صد درصد در همه این لایه‌ها اتفاق افتاده اما سمت‌گیری این است که عمق و توسعه بیشتری نسبت به گذشته داشته باشیم. هر یک از لایه‌ها دستورالعمل خاص خودش را دارد و یک پروتکل واحد نیست مثلاً شهرداری مشهد به دنبال تفکیک آب شرب و خام در آبیاری فضای سبز است، از لامپ‌های رشته‌ای پرمصرف در پارک‌هایمان استفاده نمی‌کنیم و با لامپ‌های کم‌مصرف جایگزین شده است.

یک‌قدم جلوتر بخشی از فضاهای عمومی‌مان از انرژی خورشیدی استفاده می‌کنند، همین ساختمان ستادی مشهد در غیر دوره زمستان که نیاز به انرژی گرمایشی داریم، آب گرم را از طریق همین سلول‌های خورشیدی تأمین می‌کنیم. گاهی برای اصلاح الگوی مصرف نیاز است، در نقطه ابتدایی هزینه بیشتری کنیم و لذا باید یک بازه زمانی قرارداد، به‌طور نمونه در شهرداری روزانه نزدیک به ۷۰۰ خودرو استفاده می‌کنیم، در سال گذشته چند صد میلیون تومان GPS خریدیم و روی ماشین‌ها نصب کردیم، در ابتدا هزینه ما افزایش پیدا کرد اما بلافاصله هزینه‌های جاری‌مان به نصف کاهش پیدا کرد، ضمن این‌که امکان مدیریت و هدایت و کنترل را برای ما فراهم کرد و بهره‌وری را در استفاده از تخصص‌ها و وقت کارشناسان افزایش داد.

در بحث همین سیاست‌های ابلاغی با آوردن اتوماسیون از تایپیست بی‌نیاز شدیم،

در اتاق تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری رقم می‌خورد، چه در یک کشور چه شهر و چه یک سازمان.

بین منابع و نیازهایمان توازن برقرار نیست و نیازهای ما بیشتر از منابع است، در اتاق‌های تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی است که نسبت به این نیازها برنامه‌ریزی می‌شود؛ اگر آنجا شبکه‌ای از نیازها و مسائل درست شناخته و اولویت‌بندی نشده باشد، ای‌بسا ما هزینه‌هایی می‌کنیم که نیاز اول مردم نیست، این سیاست‌های اقتصاد مقاومتی تطبیق ندارد، اگر اولویت‌های مردم را شناسیم ممکن است کاری هم بکنیم اما انتفاع اجتماعی لازم را به ارمغان نیاوریم.

در لایحه‌های اجرایی هم قاعده‌تاً استفاده از ظرفیت‌های فناوری اهمیت ویژه‌ای دارد، چون هم هزینه را مدیریت می‌کند و هم سرعت، دقت و تکریم ارباب رجوع را افزایش می‌دهد، ما الان در شهرداری مشهد ۱۳ منطقه و ۴۳ ناحیه، ۱۶ سازمان، بیش از ۴۰ مدیریت، هشت حوزه معاونت و یک حوزه شهرداری داریم و چندین هزار نفر آدم در این زنجیره‌اند که جغرافیای عملشان ۳۰ هزار هکتار است.

اگر فقط بخواهد مکاتبات در این سلسله‌مراتب کاغذی انجام بشود، به لحاظ زمانی و کاغذ مصرفی و نیروی انسانی، هزینه هنگفتی را به سیستم تحمیل می‌کند اما امروز با اتوماسیون اداری تمام این زنجیره به هم وصل هستند، شهرداری مشهد سامانه امور قراردادهای پیمان‌ها دارد و چند هزار قرارداد و پیمان، در این سامانه ثبت هستند، حتی امضایش هم دیجیتالی است، یک محاسبه سرانگشتی بکنید، هزینه صرفه‌جویی و ریالی‌اش چقدر است؟

آیا حسابداری در مورد همین هزینه‌ها و ارقام و اعداد صرفه‌جویی آن وجود دارد؟ مثلاً از خرید یک خودکار و میوه گرفته تا اقلام مصرفی بزرگ‌تر در شهرداری مشهد؟

سه سال پیش که رهبر معظم انقلاب سال را به نام اصلاح الگوی مصرف نام‌گذاری کردند ما در شهرداری این پروژه را انجام دادیم و آنجا این عدد و رقم‌ها در همان سال درآمد.

همان یک سال بود؟

آن سال به‌عنوان یک کیس مطالعه شد و لزومی ندارد که هر سال بخواهیم مهندسی ارزش بکنیم، ۶۰ الی ۷۰ میلیارد تومان در همان سال با توجه به اصلاح الگوی مصرف، صرفه‌جویی داشتیم؛ این عدد را با برخی از منابع درآمدی‌مان مقایسه کنید، از ۱۷۰ هزار واحد صنعتی در مشهد ۴ میلیارد تومان عوارض یا از ۶۵۰ هزار پلاک این شهر ۱۸ میلیارد تومان عوارض نوسازی و عمران شهری وصول می‌شود؛ اصولاً برخی از هزینه‌ها به‌عنوان